

forlange, at de skulle gøre det gratis. Der er visse ærede Medborgere, hvem det vil gaa meget stærkt ud over, hvis de skulde gøre det gratis. Der maa derfor absolut indføres en Ændring om, at saadan Herbergering og Beværtning er fri Næring. (*Afbrydelse: Togstandsninger!*) Togstandsninger, siger det ærede Medlem. Ja, det kan ske for os alle, at vi blive indesneede under Uvejre, og naar man saa er langt fra et Herberge, var man meget ilde faren med en Bestemmelse som den foreslaaede. Jeg kunde føre disse Eksempler langt videre, men jeg tror, dette er tilstrækkeligt.

I § 21 nævnes nogle Undtagelsestilfælde, hvor Indenrigsministeren kan meddele Bevilling til at beværte med stærke Drikke, efter at Kommunalbestyrelse og Politimester have anbefalet det. Grænsen er her sat for snæver. Der nævnes saadanne Steder som Kur- og Badeanstalter, Etablissementer, der ejes af selve Kommunen, Jernbanestationer, Passagerskibe og lignende. Men det samme bør gælde flere andre Steder, for Eksempel de mange Udfugts- og Udsynssteder, som vi have her i Landet, og hvor der kommer mange rejsende Aaret igennem. Paa de naturskønne Steder, hvor en Beværter ikke kan leve af Beværtningen der alene, fordi der kun kommer Folk en kort Tid af Aaret, 2—3—4 Maaneder, maa Indenrigsministeren have Lov til at dispensere fra den almindelige Regel i Lovforslaget. Det vil ellers blive vanskeligt at faa Beværtere paa saadanne Steder, da det i § 24 bestemmes, at en Mand kun maa have een Beværternæring. Nu er Forholdet det, at mange Steder er der en Beværter, der har Næringsbevis i en By, men som for Sommertiden tillige opretter en Beværtning for de rejsende, som komme til saadanne naturskønne Steder. Jeg ved ikke, hvorledes man skal forstaa Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade. Jeg antager, den højtærede Minister vil gøre Rede for dette Forhold. Er Forholdet det, at vedkommende Mand, der driver Beværtning enten i en By eller paa Landet, har Lov til at drive Beværtning paa samme Næringsbevis saadanne Steder, som jeg før nævnede? Skal det regnes som een Beværtning eller som to Beværtninger? At forde, at en Mand i dette særlige Tilfælde skulde løse Næringsbevis, vilde være en Urimelighed.

Efter § 23 kan Politiet til enhver Tid tillade Udskænkning af ikke stærke Drikke under aaben Himmel, men Tilladelsen kan ikke gives til Beværtere eller

handlende med stærke Drikke. Hvorfor er en Mand, der er Beværter eller handler med stærke Drikke, uværdig og uskikket til at beværte Folk med ikke stærke Drikke, naar vedkommende Mand retter sig efter Forskrifterne i Tilladelsen? Hvorfor skal han ikke kunne faa den samme Tilladelse, fordi han er Købmand eller Beværter? Hvorfor skal han ikke have Lov til at køre ud med ikke stærke Drikke og under aaben Himmel beværte, hvem der vil købe af ham? I samme Paragraf nævnes nogle Undtagelser fra Regelen, hvor man kan faa Lov at beværte med stærke Drikke. Der nævnes Fester, Møder, Markeder, Valg og lignende, men hedder det saa: Udskænkning af stærke Drikke maa ikke tillades en Mand eller Kvinde, der har Næringsadkomst til at drive Beværtning uden Udskænkning af stærke Drikke. Man tænker sig altsaa, at Tilladelsen kan ikke gives til en Mand eller Kvinde, der driver Beværtning uden Udskænkning af stærke Drikke. Nu bliver der Marked eller Valg eller lignende i vedkommende By, og under saadanne Forhold kommer der Folk, som gerne ville have en Bajer eller en anden Genstand i alt Maadehold — det er da i Regelen Tilfældet —, og hvorfor skal der saa ikke i dette særlige Tilfælde kunne gives Dispensation fra Regelen, saa at vedkommende faar Lov til at udskænke stærke Drikke, naar han i øvrigt retter sig efter de gældende Forskrifter og Lovbestemmelser?

Hvorledes tror man endelig, Foreninger ville blive stillede, hvis dette Forslag bliver ophøjet til Lov? Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at enhver Forening, der vil have Lov til at udskænke — jeg forstaaer det ogsaa saadan: antage en Vært til Udskænkning af — stærke Drikke, skal optages paa en Fortegnelse, anmeldes for Politimesteren, som skal kontrollere, at det virkelig er en Forening. Alt dette kan være rigtigt, hvor det gælder en Forening, der nærmest er oprettet som en Klub. Men vi have en Masse Foreninger, som kun samles en Gang eller to om Aaret, og som ved den Lejlighed nok ønske at blive beværtede ogsaa med stærke Drikke, f. Eks. Mejerier, der holde Generalforsamlinger, Foredragsforeninger rundt omkring i Landet, som nu og da holde Bal, Sangforeninger, Skytteforeninger o. s. v. Og hvorledes ville saa de, som eje vore Forsamlingshuse, blive stillede, hvor det er Skik, at Folk mødes, naar de ikke ved saadanne højtidelige Lejligheder kunne faa Lov til ogsaa at ud-